

2. W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze: czy sformułowanie „w przeliczeniu na 100 g” w art. 33 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia nr 1169/2011 oznacza wyłącznie 100 gramów produktu dostępnego w sprzedaży lub też – przynajmniej również – 100 gramów żywności po jej przygotowaniu?

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz.U. 2011, L 304, s. 18).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht
Düsseldorf (Niemcy) w dniu 8 września 2020 r. – Acacia Srl/ Bayerische Motoren Werke
Aktiengesellschaft**

(Sprawa C-421/20)

(2020/C 433/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Acacia Srl

Druga strona postępowania apelacyjnego: Bayerische Motoren Werke Aktiengesellschaft

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w przypadku naruszenia wzoru wspólnotowego sąd krajowy rozpoznający sprawę naruszenia w ramach jurysdykcji międzynarodowej ustalonej zgodnie z art. 82 ust. 5 rozporządzenia nr 6/2002 (¹) na podstawie miejsca, w którym nastąpiło naruszenie, może stosować prawo krajowe państwa członkowskiego, w którym znajduje się ten sąd (*lex fori*), do roszczeń dodatkowych dotyczących terytorium tego państwa członkowskiego?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze: Czy „pierwotne miejsce naruszenia” w rozumieniu wyroku Trybunału w sprawach C-24/16 i C-25/16 (Nintendo/BigBen) (²) służące do określenia prawa mającego zastosowanie do roszczeń dodatkowych na podstawie art. 8 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 864/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. dotyczącego prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych („Rzym II”) (zwanego dalej „rozporządzeniem Rzym II”) (³) może być położone również w państwie członkowskim, w którym mieszkają konsumenci, do których skierowana jest reklama internetowa, i w którym wprowadza się do obrotu przedmioty naruszające wzór w rozumieniu art. 19 rozporządzenia nr 6/2002, jeżeli kwestionowane jest tylko oferowanie i wprowadzanie do obrotu w danym państwie członkowskim i to również wówczas, gdy oferty internetowe stanowiące podstawę takiego oferowania i wprowadzania do obrotu stosowane były także w innym państwie członkowskim?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych (Dz.U. 2002, L 3, s. 1).

(²) EU:C:2017:724.

(³) Dz.U. 2007, L 199, s. 40.